

Psalm 66: *Jubilate Deo.*

(Voor de koorleider, een zang,
een musiceerstuk.)

*Laat het schallen voor God, heel de aarde!
musiceert de glorie van zijn naam,
zet in: de glorie
van zijn lof!*

Ik wandelde mijn bos in en vroeg:

boom, wil je voor mij ruisen? En
wind, gier nog eens door die tak daar!

Lief klein bosviooltje, ik leg mijn oor
dicht tegen je aan, dan kan ik
je heel kleine spelletje vernemen.
Sneeuwkllokje, luid nog wat luider
dan anders, ik hoor het zo graag!

Koeien, loei me even toe!
Konijntjes, trommel vandaag
alsof er geen vossen bestaan.

De vogels hoefde ik niets te vragen,
die wisten wel hoe laat het was: tijd
om alles te zingen wat zo lang
ongezongen was gebleven.

Al die muziek sloot ik in mijn hart,
dat ik thuis opende om alles
via netwerken en algoritmes,
en apps en bits tot één machtig
koor te construeren.

's Avonds liet ik in mijn bos
alles horen aan boom en wind,
bosviooltje en sneeuwkllokje,
koeien, konijntjes en vogels.

En allen zeiden: zijn wij dat?
Wat prachtig!

En we waren
zo gelukkig.